

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/27/2021
Identifikačné číslo spisu: 8716205329
Dátum vydania rozhodnutia: 27.08.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8716205329.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Spoločenstvo vlastníkov bytov Dudváh, so sídlom Allendeho 2723/76, Poprad, IČO: 42 090 491, zastúpeného Beňo & partners advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Námestie svätého Egídia 40/93, Poprad, IČO: 44 250 029, proti žalovanému: SPOLBYT, s.r.o., Poprad, so sídlom Tomášikova 2940/2, Poprad, IČO: 31 707 335, zastúpenému advokátom JUDr. Martinom Bašistom, so sídlom Štefánikova 8, Poprad, IČO: 37 880 381, o zaplatenie 49.389,66 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 16Cb/156/2016, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 7Cob/71/2020-227 zo dňa 20. októbra 2020, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“, „prvoinštančný súd“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 16Cb/156/2016-134 zo dňa 23. 07. 2020 žalobu žalobcu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania. Rozhodol tak po tom, ako Krajský súd v Prešove ako súd odvolací rozsudkom č. k. 7Cob/8/2020-180 zo dňa 25. 02. 2020 zrušil predchádzajúci rozsudok prvoinštančného súdu č. k. 16Cb/156/2016-134 zo dňa 02. 10. 2019 v časti výroku, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 30.345,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 13. 06. 2016 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok prvoinštančného rozsudku). Rovnako zrušil aj III. výrok prvoinštančného rozsudku o náhrade trov konania.

2. Z odôvodnenia zamietajúceho prvoinštančného rozsudku vyplýva, že medzi stranami sporu bola dňa 10. 02. 2010 uzavretá zmluva o dielo č. 2/2010/ZDU v zmysle § 536 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“), predmetom ktorej bola realizácia zateplňovacích prác v rozsahu, ako je uvedené v

cenovom rozpočte, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, s dohodnutou záručnou dobou v trvaní 60 mesiacov odo dňa odovzdania predmetu zmluvy objednávateľovi písomnou formou (čl. VII. bod 7.2 zmluvy). Vzťah sporových strán súd prvej inštancie posúdil podľa ustanovení o zmluve o dielo Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), konkrétne podľa ustanovení o zmluve o oprave a úprave vecí, t. j. v zmysle § 652 a nasl. OZ, nakoľko nejde o vzťah, ktorý by vznikol pri podnikateľskej činnosti oboch sporových strán so zreteľom na to, že žalobca podnikateľským subjektom nie je. Podľa výpisu zo štatistického registra organizácií ide o právnickú osobu, ktorá má ako hlavnú činnosť stanovenú správu nehnuteľností na základe poplatkov alebo zmlúv, pričom z hľadiska inštitucionálneho sektora je zaradená medzi neziskové inštitúcie slúžiace domácnostiam. Za týchto okolností nemohol byť predmetný spor posúdený ako spor, ktorý vznikol pri podnikateľskej činnosti sporových strán, i keď žalovaný nepochybne podnikateľským subjektom je, avšak žalobca v zmysle vyššie uvedeného takýmto subjektom nie je. Úprava v Občianskom zákonníku, ako aj v Obchodnom zákonníku je pri zodpovednosti za vady dodaného diela založená na princípe reklamácie, ktorá má obsahovať jednak vytknutie väd diela, teda oznámenie chýb, ktoré dielo má, ale zároveň aj oznámenie, aké právo vyplývajúce zo zodpovednosti za vady si oprávnená osoba, t. j. objednávateľ v rámci reklamácie uplatňuje. Nestačí teda len samotné vytknutie väd, ak má byť uplatnenie práva vyplývajúceho zo zodpovednosti za vady posudzované ako riadny úkon. Zmluva o oprave alebo úprave vecí je jedným z druhov zmluvy o dielo, kde nedochádza k zhotoveniu novej veci, ale dochádza k úprave alebo oprave už veci existujúcej. Predpokladom platnosti zmluvy je dohoda o odplatnosti opravy, alebo úpravy.

3. Súd prvej inštancie mal z odovzdávajúco-preberacieho protokolu za nesporné, že dňa 20. 08. 2010 došlo k prebratiu prác objednávateľom s konštatovaním, že dielo „Zateplenie bytového domu Dudváh“ bolo vykonané riadne a včas bez akýchkoľvek závad. Od uvedeného dňa začala plynúť záručná doba. Dňa 10. 03. 2011 nadobudlo právoplatnosť kolaudačné rozhodnutie spojené s užívaním stavby. Odovzdané dielo bolo teda spôsobilé na použitie na obvyklý účel. Žalobca písomným podaním zo dňa 26. 05. 2014 zaslal žalovanému reklamáciu diela z dôvodu, že pri daždi niektorým vlastníkom bytov mokrú stenu izieb. Žalobca žiadal o prešetrenie a odstránenie všetkých závad, ktoré vlastníkom bytového domu vznikli. Súčasne žalobca žalovanému oznámil, že je potrebné odstrániť chyby, ktoré vznikajú pri vlhkom počasí na fasáde bytového domu s tým, že je vidieť každú kotvu, ktorou je upevnený polystyrén na fasáde bytového domu. Na uvedenú reklamáciu žalovaný písomne nereagoval. Dňa 28. 08. 2014 žalobca opakovane u žalovaného reklamoval vady diela s tým, že pri daždi do bytov niektorých vlastníkov zateká a taktiež vytýkal vady vznikajúce pri vlhkom počasí na fasáde bytového domu. Uplatnil si opravu vzniknutých závad, zatekania na bytovom dome a opravu všetkých balkónov. Na uvedenú predžalobnú výzvu reagoval právny zástupca žalovaného listom z 30. 09. 2014, v ktorom uviedol, že žalobca reklamoval v dňoch 26. 05. 2014 a 28. 08. 2014 chyby diela, na ktoré sa má vzťahovať záručná doba. Uviedol, že opísané skutočnosti mohli nastať, tieto však nie sú dôsledkom porušenia povinností zhotoviteľa po dobu vykonávania diela, nie sú ani dôsledkom nedostatku vlastností diela dohodnutých v zmluve, pretože dielo spĺňa základné akostné a technické požiadavky stanovené platnými normami a bezpečnostnými predpismi. Reklamácie preto považuje žalovaný za neopodstatnené. K údajnej vade týkajúcej sa zatekania na bytovom dome žalovaný uviedol, že išlo o okolnosť vylučujúcu poskytnutú záruku, s ktorou bola spojená silná víchrica a lokálna prietrž mračien dňa 15. 05. 2014. Žalovaný ako vtedajší správca bytov oznámil túto skutočnosť poisťovni dňa 16. 05. 2014 a táto bola následne ako poisťná udalosť likvidovaná. Po tejto udalosti žalovaný nemá vedomosť o tom, že by boli uplatňované nároky titulom zatekania do bytov po daždi. Súd konštatoval, že mapa na fasáde z kotviacich prvkov bola žalobcom namietaná tak 26. 05. 2014, ako aj 28. 08. 2014, kedy si žalobca uplatnil opravu vzniknutých závad. Uvedené skutočnosti mohli byť zistené pri vynaložení odbornej starostlivosti v primeranej lehote po odovzdaní diela. Vo vzťahu k tzv. termodifúzií, t. j. vykresleniu kotiev na zateplenej fasáde prenosom tepelnej energie z nosného muriva cez kotvu na povrch fasády žalovaný uviedol, že ide o jav, ktorý tak, ako zhodne konštatovali aj svedkovia, nemá vplyv na účel energetickej ochrany tepla bytového domu, a teda dielo je stále spôsobilé k obvyklému účelu. Vzhľadom na uvedené, žalovaný považoval reklamáciu za neopodstatnenú. Spornou v konaní ostala včasnosť uplatnenej reklamácie a výška a dôvodnosť uplatneného nároku žalobcu.

4. Dňa 12. 02. 2016 právny zástupca žalobcu opätovne zaslal žalovanému predžalobnú výzvu, v ktorej

žiadal o opravu vád a alternatívne o zaplatenie ceny za ich opravu. K tejto výzve bol priložený odborný posudok Ing. Čierneho, ktorý po uplynutí záručnej doby rozšíril údajné vady o ďalšie, a to fľakatosť fasády objektu - nerovnomernosť odtieňa farby, chýbajúce obrubníky na okapovom chodníku, nezateplené bočné steny logií. Žalovaný v konaní namietal, že žalobca neoznámil tieto údajné vady včas a vady týkajúce sa fľakatosti fasády, dlažby, okapového chodníka a nezateplených bočných strán logií nepodal do uplynutia záručnej doby. Konštatoval, že nezateplené bočné steny logií a chýbajúce obrubníky neboli vôbec predmetom zmluvy o dielo ani realizačného rozpočtu.

5. Vychádzajúc zo zmluvy o dielo č. 2/2010/ZDU z 10. 02. 2010 súd konštatoval, že predmetom realizácie zateplenia bytového domu nebolo zateplovanie lodžii, a teda ani frézovanie polystyrénu na osadenie tanierových kotiev a následné prekrytie polystyrénovými zátkami ani náter lodžii, ktorý Ing. Čierny zahrnul do celkovej ceny náteru fasády vo výške 30.345,28 eur s DPH. Žalobca preto žalobu v tejto časti zobral späť.

6. Vo vzťahu k včasnosti reklamácie súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že žalobca reklamoval vady diela podaním zo dňa 26. 05. 2014, pričom žalovaný nepoprel, že by mu nebola reklamácia doručená. Nakoľko ju nepovažoval za dôvodnú, nezaoberal sa ňou, resp. ohlásil poistnú udalosť ako vtedajší správca bytového domu a viditeľnosť kotiev na fasáde nepovažoval za vadu. Z vykonaného dokazovania mal prvoinštančný súd za zrejmé, že záručná doba začala plynúť od odovzdania diela dňa 21. 8. 2010.

7. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalobca v rámci záručnej doby vykonal listom zo dňa 26. 05. 2014 reklamáciu, v ktorej uviedol zatekanie do izieb bytov a viditeľnosť kotiev na upevnenie polystyrénu, pričom sa domáhal opravy týchto vád. Ďalšia reklamácia bola uplatnená v rámci záručnej doby dňa 28. 08. 2014 prostredníctvom právneho zástupcu žalobcu, v ktorej boli vytknuté vady týkajúce sa náteru a korózie zábradlia, zatekanie do bytov a chyby fasády, ktoré na nej vznikajú pri vlhkom počasí. Aj v tejto reklamáci sa žalobca domáhal opravy diela a odstránenia vytknutých vád. Predžalobnou výzvou zo dňa 12. 02. 2016, teda po uplynutí záručnej doby, reklamoval žalobca zatekanie do bytov, chyby fasády bytového domu a ďalšie chyby v zmysle posudku Ing. Čierneho a domáhal sa opravy vykonaného diela, alternatívne zľavy z ceny diela v podobe nákladov na opravu vzniknutých závad s odvolaním sa na posudok Ing. Ivana Čierneho.

8. Súd konštatoval, že včasné oznámenie vád je povinnosťou objednávateľa, ktorá vyplýva priamo zo zákona, nemusí byť ani osobitne upravovaná v zmluve. Za včasné uplatnenie nárokov z vád súd môže považovať len kvalifikovanú reklamáciu, pričom len list žalobcu z 26. 05. 2014, v ktorom sa objednávateľ zmiňuje o tom, že žiada odstrániť chyby, ktoré vznikajú pri vlhkom počasí na fasáde bytového domu, keď je vidieť každú kotvu, ktorou je upevnený polystyrén na fasáde bytového domu a obdobne je to uvedené v predžalobnej výzve zo dňa 28. 08. 2014, kde reklamuje chyby vznikajúce pri vlhkom počasí na fasáde bytového domu, nemožno podľa prvoinštančného súdu posudzovať za riadne uplatnenú reklamáciu, ktorá by mohla vyvolať právne účinky z hľadiska uplatnenia nárokov z vád diela. Na uvedené žalovaný reagoval listom z 30. 09. 2014 (č. 1. 38), v ktorom reklamáciu považoval za neopodstatnenú aj keď nepoprel, že mohlo k takýmto javom dôjsť, avšak tieto nie sú následkom porušenia povinností zhotoviteľa a dielo napriek uvedenému spĺňa základné akostné technické požiadavky stanovené platnými normami. Viditeľnosť kotiev pri vlhkom počasí na fasáde bytového domu nemožno považovať za vadu, len za estetickú, vzhľadovú chybu. Technologický postup zateplenia bytového domu bol realizovaný v súlade s technologickým postupom odporúčaným jeho výrobcom a predmetom diela nebolo použiť polystyrénové krytky na kotvy, čo je zistiteľné aj z krycieho listu rozpočtu. Materiály použité pri zateplení bytového domu boli certifikované, a týka sa to aj tanierových kotiev, ktoré boli pri realizácii použité, hoci je pravdou, že následne sa začal používať systém, kde sú kotvy zapúšťané do zateplovacieho systému a používajú sa krycie štuple z polystyrénu. Toto však nebolo predmetom realizácie, a preto viditeľnosť kotiev na zateplovacom systéme nemôže predstavovať vadu. Podstatné v tomto spore je, že reklamácia, v ktorej si žalobca uplatnil odstránenie vád diela alternatívne zľavu z ceny diela, je zo dňa 12. 12. 2016, v ktorej reklamáci si uplatnil aj ďalšie údajné

vady, ide však o reklamáciu, ktorá bola podaná po uplynutí záručnej doby. Uvedenú okolnosť namietal žalovaný, objednávateľ diela teda nedôslednou aplikáciou notifikačnej povinnosti stratil nároky z väd diela, ktoré mu zmluva aj zákon poskytuje. Kvalifikované uplatnenie väd po uplynutí záručnej doby nemožno považovať za včasné splnenie povinností, súd prvej inštancie preto žalobu žalobcu zamietol.

9. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len C. s. p.).

10. Na odvolanie žalobcu proti prvoinštančnému rozsudku z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C. s. p., Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, rozsudkom č. k. 7Cob/71/2020-227 zo dňa 20. 10. 2020, rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p., potvrdil, stotožniac sa so skutkovými zisteniami prvoinštančného súdu a jeho právnym posúdením veci.

11. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na § 1 ods. 1, 2, § 2 ods. 1, § 652 ods. 1, 2, § 653 ods. 1 a § 655 ods. 1, 2 ObchZ. Konštatoval, že medzi sporovými stranami bola uzavretá zmluva o dielo pod č. 2/2010/ZDU dňa 10. 02. 2010, predmetom ktorej bola realizácia zateplenia bytového domu systémom Multitherm P výrobcu BASF Slovensko s hrúbkou 200 mm, resp. 80 mm vrátane nanosenia výstužnej vrstvy a tenkovrstvej omietky, ako aj ďalšie práce. Ako správne vyhodnotil posúdenie predmetnej zmluvy a právneho vzťahu z nej vyplývajúceho prvoinštančným súdom podľa § 652 a nasl. OZ, keďže v predmetnom prípade nejde o nároky, ktoré vznikli z podnikateľskej činnosti oboch sporových strán.

12. Odvolací súd sa stotožnil ďalej so zistením prvoinštančného súdu, že na vykonaných prácach vznikli vady v podobe flakatosťi omietky, zatekania do izieb bytov a tzv. viditeľnosti kotiev na upevnenie polystyrénu. Tieto vady žalobca žalovanému vytkol v rámci reklamácie listami zo dňa 26. 05. 2014, 28. 08. 2014 a 12. 02. 2016, vady špecifikoval a uplatnil si opravu predmetného diela, a to v rámci záručnej doby, ktorá bola v uvedenej zmluve o dielo dohodnutá na dobu päť rokov. V súčasnosti je predmetom konania zľava z ceny predmetného diela, ktorú si žalobca uplatnil až predžalobnou výzvou zo dňa 12. 02. 2016, teda po uplynutí záručnej doby, nakoľko záruka v trvaní päť rokov sa na dielo vzťahovala do 20. 09. 2015, a to po zohľadnení predĺženia záručnej doby o lehotu 30 dní, v rámci ktorej mali byť tieto vady odstránené v zmysle § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa v znení platnom a účinnom v čase uplatnenia nárokov, ktoré sú predmetom tohto konania. Dielo bolo totiž odovzdané žalobcovi dňa 20. 08. 2010. Záručná doba teda uplynula dňa 20. 08. 2015, pričom možno pripustiť jej predĺženie z vyššie uvedených dôvodov o 30 dní, teda do 20. 09. 2015. Nároky, ktoré sú predmetom konania v súčasnosti, teda zľava z ceny predmetného diela, boli uplatnené až predžalobnou výzvou zo dňa 12. 02. 2016 adresovanou žalovanému, ktorá však bola uskutočnená až po uplynutí záručnej doby.

13. Odvolací súd sa stotožnil s konštatovaním prvoinštančného súdu, že reklamácia obsahuje dva základné prvky, pokiaľ má byť kvalifikovaná ako platný právny úkon. Prvým je vytknutie väd, teda popisanie aké vady odovzdané dielo má. Druhou nevyhnutnou náležitosťou reklamácie je uplatnenie práva vyplývajúceho zo zodpovednosti za vady, teda uvedenie požiadavky, ktorú si oprávnená osoba (objednávateľ - žalobca) v rámci tejto reklamácie uplatňuje voči povinnej osobe (zhotoviteľovi diela - žalovanému). Uplatnenie práva vyplývajúceho zo zodpovednosti za vady musí byť dostatočne určité a konkrétne, pričom musí byť uplatnené taktiež v záručnej dobe. V predmetnom prípade si žalobca v záručnej dobe uplatnil iba opravu diela a nereagoval dostatočným spôsobom na to, že jeho reklamáciu a požiadavku na opravu diela žalovaný neakceptuje. Zľavu z ceny diela si uplatnil až po uplynutí záručnej doby, a to listom z 12. 02. 2016. Keďže sa tak stalo po uplynutí záručnej doby, nemôžu byť tieto nároky vyplývajúce zo zodpovednosti za vady uplatnené

žalobcom priznané, nakoľko uplynutím záručnej doby (a neuplatnením v tejto záručnej dobe) zanikli (§ 655 ods. 2 OZ).

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 C. s. p., a žalovanému ako úspešnej sporovej strane priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

15. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 19. 11. 2020.

16. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca (č. l. 233 - 235), prípustnosť ktorého vyvodil z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Dovolaciemu súdu navrhol, aby rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne, aby zrušil aj rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

17. Za spornú žalobca považuje otázku včasného uplatnenia nároku zo zodpovednosti za vady. Tvrdí, že pre súdne uplatnenie nároku na primerané zníženie ceny opravy alebo úpravy, nie je právne významné uplatniť tento nárok v záručnej lehote, ale výlučne to, že je uplatnené pred uplynutím premlčacej trojročnej lehoty. Žalobca konajúcim súdom vytkol, že nesprávne dospeli k záveru, že v prípade, ak zhotoviteľ nepristúpi k odstráneniu vád, je objednávateľ opätovne povinný v záručnej dobe uplatniť nárok na primeranú zľavu, resp. od zmluvy odstúpiť. Tvrdí, že pri takomto závere súdov by žalobca bol povinný opakovane uplatniť tú istú reklamáciu, ktorú už uplatnil, len s iným nárokom, resp. by objednávateľ mal uplatniť len ďalší nárok. V danom prípade by tak dochádzalo k nejasnému stanoveniu začiatku plynutia premlčacej lehoty, nakoľko od uplatnenia reklamácie objednávateľovi začína plynúť trojročná premlčacia lehota, v ktorej je povinný uplatniť si nárok na súde.

18. Žalobca konajúcim súdom vytkol, že rozhodli v rozpore s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd SR“, „NS SR“ alebo „najvyšší súd“) v otázke uplatnenia reklamácie riadne a včas. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo 78/2016 zo dňa 22. 06. 2017, v zmysle ktorého: „...za správny, vykonanému dokazovaniu zodpovedajúci, treba považovať záver odvolacieho súdu, že ani po reklamacii žalobkyne (po oprave vykonanej od 25. 05. 2009 do 26. 06. 2009), v ktorej žiadala odstrániť stále pretrvávajúcu poruchu motora spočívajúcu v nedostatočnom výkone a v jeho „klepaní“, žalovaný uvedené vady v dohodnutej lehote neodstránil. Ničím nepodložené je tvrdenie žalovaného uvedené v dovolaní, že v rámci reklamácie vadu vozidla bezodplatne opravil. Odvolací súd dospel preto k správne právnemu názoru, že za tohto stavu žalobkyňa mala v zmysle § 655 ods. 1 OZ právo na zrušenie zmluvy alebo na primerané zníženie ceny opravy, a to bez potreby ďalšej reklamácie ktorejkoľvek z týchto vád. Navyše, odvolací súd v dôvodoch rozhodnutia správne uvádza, že výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne potvrdili, že k deštrukcii motora, a teda k neodstrániteľnej vade motora došlo výlučne v dôsledku vadne vykonanej opravy žalovaným. Dovolací súd považuje za správny aj záver odvolacieho súdu, že prejav vôle žalobkyne obsiahnutý v liste z 09. 10. 2009 smeroval k zrušeniu zmluvy a že žalobkyňa uplatnila právo zo zodpovednosti za vady opravy u žalovaného riadne a včas.

V tomto smere sa dovolací súd v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozsudku odvolacieho súdu, ktoré považuje za výstižné a presvedčivé a preto na ne v celom rozsahu odkazuje...“.

19. Žalobca v dovolaní dôvodí aj ďalším rozhodnutím Najvyššieho súdu Českej republiky (ďalej len „Najvyšší súd ČR“) sp. zn. 29 Odo 1766/2000, podľa ktorého „Ak bola medzi účastníkmi uzavretá zmluva o modernizácii rodinného domu, ide, ak zo skutkových okolností nevyplýva nič iné, o zmluvu o oprave a úprave vecí, ktorá sa riadi ustanoveniami § 652 a nasl. OZ a jej predmetom bolo vykonanie stavebných prác. Ak sa na vykonanej oprave vyskytli vady, pri ktorých bolo včas uplatnené právo zo zodpovednosti za vady a vzhľadom na neodstránenie vád bola uplatnená zľava z ceny v určitej výške, možno rozšírenie nároku na zľavu z ceny opravy, ak ide o tie isté vady, uplatniť len pred uplynutím premlčacej trojročnej doby, inak hrozí možnosť vzniesenia námietky premlčania.“

20. K dovolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný (písomným podaním zo dňa 01. 03. 2021 na č. l. 245 spisu), ktorý navrhol dovolanie odmietnuť, resp. zamietnuť z dôvodu jeho nedôvodnosti. Súčasne si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania.

21. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 10. 03. 2021 (č. l. 249 spisu) bolo vyjadrenie žalovaného v súlade s ust. § 436 ods. 4 C. s. p., zaslané na vedomie žalobcovi, prostredníctvom jeho právneho zástupcu.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu treba odmietnuť.

23. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p..

24. Pre dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p., platí, že ho možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

25. Pre všetky tri procesné situácie, v ktorých § 421 ods. 1 C. s. p., pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“, konkrétne, ako dovolateľ túto otázku zafinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 C. s. p., môže byť len otázka právna, nie skutková otázka. Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže íť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine a pod.), ako aj otázku procesnoprávnu, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení.

26. Žalobca v dovolaní argumentuje prípustnosťou dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

27. Ak dovolateľ odôvodnil prípustnosť dovolania odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., potom je povinný v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť a zároveň musí špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť (k tomu viď R 83/2018).

28. O tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 C. s. p. (vrátane ust. § 421 ods. 1 písm. a/), rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 C. s. p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

29. Dovolateľ opodstatnenosť svojho dovolania podaného v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., založil na tvrdení, že vo veci konajúce súdy nesprávne posúdili otázku uplatnenia reklamácie v jeho prípade riadne a včas, v rozpore s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 78/2016, ako aj rozhodnutím Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Odo 1766/2000. Nesprávne právne posúdenie vidí dovolateľ v tom, že súdy nesprávne vyhodnotili podmienku úspešného uplatnenia nárokov vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady, v záručnej dobe. Tvrdí, že je nesprávny záver súdov, pokiaľ uzavreli, že ak zhotoviteľ nepristúpi k odstráneniu väd na základe podanej reklamácie, je objednávateľ povinný uplatniť nárok na primeranú zľavu, resp. od zmluvy odstúpiť, avšak tiež v záručnej dobe. Dovolateľ je toho názoru, že pokiaľ zhotoviteľ (žalovaný) v stanovenej lehote vzniknuté vady neodstránil, vzniklo mu ako objednávateľovi právo na zrušenie zmluvy alebo na primerané zníženie ceny opravy/úpravy, a to bez ďalšej reklamácie ktorejkoľvek z vytykaných väd.

30. Podľa § 655 ods. 1 OZ, ak je vec opravená alebo upravená vadne, má objednávateľ právo na bezplatné odstránenie vady. Zhotoviteľ je povinný vadu odstrániť najdlhšie v dohodnutej lehote. Ak vadu nemožno odstrániť alebo ak ju zhotoviteľ neodstráni v dohodnutej lehote alebo ak sa vada vyskytne znovu, má objednávateľ právo na zrušenie zmluvy alebo na primerané zníženie ceny opravy alebo úpravy. Práva zo zodpovednosti za vady sa musia uplatniť u zhotoviteľa v záručnej dobe; inak zaniknú. Čas od uplatnenia práva až po vykonanie opravy alebo úpravy sa do záručnej doby nepočíta. Zhotoviteľ je povinný vydať objednávateľovi potvrdenie o tom, kedy právo uplatnil, ako aj o vykonaní opravy alebo úpravy a o čase jej trvania (§ 655 ods. 2 OZ).

31. Podľa § 654 ods. 1 OZ, záručná doba je tri mesiace, ak nie je dojednaná alebo osobitnými predpismi ustanovená inak; pri stavebných prácach je záručná doba najmenej osemnásť mesiacov.

32. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6Cdo 78/2016 odmietol dovolanie žalovaného proti výroku odvolacieho súdu, ktorým tento zmenil prvoinštančný rozsudok v jeho zamietajúcej časti, konštatujúc správne aplikovanie ust. § 655 ods. 1 a 2 OZ na prejednávajúcu vec. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia vyplýva, že žalobkyňa ako objednávateľ a žalovaný ako zhotoviteľ dňa 25. 05. 2009 uzavreli ústnou formou zmluvu o oprave vozidla s tým, že vozidlo bolo v oprave u žalovaného do 26. 06. 2009. Po prevzatí vozidla z opravy, žalobkyňa s ním dňa 30. 09. 2009 vykonala jazdu z Košíc do Rožňavy, kedy došlo k úplnému zničeniu motora a vozidlo muselo byť odtiahnuté odťahovou službou. Žalobkyňa listom zo dňa 09. 10. 2009 vyzvala žalovaného na vrátenie plnej ceny opravy vozidla, ako aj nákladov na jeho odtiahnutie. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobkyňa v liste výslovne neuviedla, konkrétne aké právo si u žalovaného uplatňuje z titulu jeho zodpovednosti za vadne vykonanú opravu veci, a teda že riadne a včas vadu opravy u žalovaného neuplatnila. Prvoinštančný súd na základe uvedeného dospel k právnomu názoru, že po márnom uplynutí trojmesačnej prekluzívnej lehoty jej právo zo zodpovednosti za vady zaniklo. Na odvolanie žalobkyne, odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu v časti, v ktorej tento zamietol nárok žalobkyne, zmenil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi uplatnenú sumu spolu s úrokmi z omeškania. Mal za preukázané, že poruchy motora na vozidle žalobkyne pretrvávali aj po tom, čo žalobkyňa u žalovaného tieto vady vytkla a uplatnila právo na ich bezplatné odstránenie. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvoinštančného mal za to, že prejav vôle žalobkyne zachytený v liste zo dňa 09. 10. 2009 smeroval k zrušeniu zmluvy. Hoci žalobkyňa výslovne neuviedla, že žiada „zrušiť zmluvu“, podľa odvolacieho súdu rozhodujúcim v tomto smere bolo posúdiť prejav vôle žalobkyne vyjadrený v tomto liste ako „požiadavka na vrátenie 1.026,89 eur“, t. j. celej ceny opravy vo väzbe na ust. § 655 ods. 1 OZ in fine. Vychádzal z úvahy, že žalobkyňa mohla v zmysle citovaného ustanovenia buď žiadať zľavu z ceny opravy alebo zrušiť zmluvu a z tohto titulu žiadať vrátenie celej ceny za opravu. Pokiaľ by výzva žalobkyne mala byť uplatnením práva na zľavu z ceny opravy, musela by obsahovať aj rozsah tejto zľavy. Prípadná žiadosť o „zľavu“ z ceny v rozsahu 100 percent nie je ničím iným, než mlčky vyjadreným zrušením zmluvy, lebo v takom rozsahu už nejde o zľavu. Keďže žalobkyňa v spornom liste nepochybne vyzvala žalovaného na vrátenie celej ceny opravy, čo prichádza do úvahy jedine v prípade zrušenia zmluvy, nemal odvolací súd žiadne pochybnosti o tom, ktoré právo u žalovaného si podľa § 655 OZ uplatnila. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k

záveru, že žalobkyňa právo zo zodpovednosti za vady opravy uplatnila u žalovaného riadne a včas a teda že k jeho zániku nedošlo. Na dovolanie žalovaného, dovolací súd sa stotožnil s právnym názorom odvolacieho súdu, že žalobkyňa mala v zmysle § 655 ods. 1 OZ právo na zrušenie zmluvy alebo na primerané zníženie ceny opravy, a to bez potreby ďalšej reklamácie ktorejkoľvek z týchto vád. Za správny vyhodnotil aj záver odvolacieho súdu, že prejav vôle žalobkyne obsiahnutý v liste zo dňa 09. 10. 2009 smeroval k zrušeniu zmluvy a že žalobkyňa uplatnila právo zo zodpovednosti za vady opravy u žalovaného riadne a včas.

33. Je nepochybné, že súde v predmetnej veci vychádzali z odlišného skutkového základu. Žalobkyňa zmluvu o oprave vozidla uzatvorila so žalovaným dňa 25. 05. 2009, vozidlo bolo v oprave u žalovaného do dňa 26. 06. 2009 a dňa 09. 10. 2009 žalobkyňa vyzvala žalovaného na vrátenie plnej ceny opravy vozidla. Niet pochyb, že predmetnú výzvu žalobkyňa uplatnila u žalovaného v trojmesačnej záručnej dobe (vrátane 30-ich dní, o ktorú lehotu sa záručná doba predlžuje v zmysle § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z., o ochrane spotrebiteľa). Sporným pre súde (resp. pre súd prvej inštancie) bol obsah listu z 09. 10. 2009, teda či z jeho obsahu je možné vyvodiť, ktoré právo zo zodpovednosti za vady ním mienila žalobkyňa u žalovaného uplatniť - či právo na zrušenie zmluvy alebo právo na primerané zníženie ceny opravy. Odvolací súd, rovnako ako aj súd dovolací, nemali pochybnosti o tom, že prejav vôle žalobkyne vyjadrený v liste ako požiadavka na vrátenie plnej, resp. celej ceny opravy, je mlčky vyjadreným zrušením zmluvy. Konštatujúc uvedené, odvolací i dovolací súd uzavreli, že žalobkyňa právo zo zodpovednosti za vady opravy uplatnila u žalovaného riadne a včas.

34. V tu posudzovanej veci sa právne posúdenie žaloby odvíja od iného skutkového stavu. Žalobca ako objednávateľ uzatvoril dňa 10. 02. 2010 so žalovaným ako zhotoviteľom zmluvu o dielo č. 2/2010/ZDU podľa § 536 a nasl. ObchZ, a to na zhotovenie diela „Obnova bytového domu Dudváh“, so sídlom ul. Allendeho 2723/76, Poprad - Matejovce. Žalovaný dielo odovzdal dňa 20. 08. 2010 (Odovzdávajúco - preberací protokol na č. l. 41 spisu), a teda od tohto dňa začala plynúť záručná doba, ktorá bola zmluvnými stranami dohodnutá v článku VII. bod 7.2 zmluvy na 60 mesiacov (t. j. 5 rokov). Záručná doba sa tak vzťahovala na obdobie do 20. 08. 2015, predĺžená o lehotu 30 dní v zmysle § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z., t. j. celkom do 20. 09. 2015. Žalobca v rámci záručnej doby listom zo dňa 26. 05. 2014 (č. l. 16 spisu), označeným ako „Reklamácia zateplenia bytového domu Dudváh, fasády obvodového plášťa“ uplatnil reklamáciu z dôvodu zatekania pri daždi do bytov dotknutých vlastníkov a viditeľnosti kotiev na upevnenie polystyrénu na fasáde bytového domu. Požiadal o prešetrenie a odstránenie všetkých závad. Ďalším listom zo dňa 28. 08. 2014 (č. l. 17), t. j. opäť v záručnej dobe, označeným ako „Predžalobná výzva - vytknutie vád diela“, žalobca opakovane reklamoval predmetné dielo z dôvodu zistených nedostatkov stavby, a to zatekania pri daždi do bytov niektorých vlastníkov, ako aj chýb vznikajúcich pri vlhkom počasí na fasáde bytového domu. Žiadal o opravu všetkých balkónov a o opravu vzniknutých závad týkajúcich sa zatekania na bytovom dome. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 30. 09. 2014 (č. l. 38 spisu) k predžalobnej výzve a reklamácií vád diela uviedol, že túto považuje za neopodstatnenú tvrdiac, že porušenie povinností zhotoviteľa nie je preukázané, ide skôr o účinky prírodných síl, pričom poisťovňa Union nahlásenú poisťnú udalosť ako priamy dôsledok poškodenia 10 bytov spôsobeného víchricou a silným dažďom, zlikvidovala poukázaním poisťného plnenia. Napokon žalobca listom zo dňa 12. 02. 2016, označeným ako „Predžalobná výzva - vytknutie vád diela“ (č. l. 18 spisu) z dôvodu, že k začatiu opravy stavby do uvedeného dňa nedošlo, požiadal o opravu vzniknutých závad alternatívne o zaplatenie ceny za ich opravu. K listu priložil odborný posudok vypracovaný Ing. Ivanom Čiernym - STAVINGREAL zo dňa 30. 01. 2016, v ktorom sú opísané vady diela a rozpočet potrebný na ich opravu.

35. Z vyššie opísanej korešpondencie medzi sporovými stranami je nepochybné, že žalobca u žalovaného písomne vytkol vady, ktoré sa vyskytli na vykonanom diele, odovzdanom dňa 20. 08. 2010, a to listami zo dňa 26. 05. 2014 a 28. 08. 2014, a teda v záručnej dobe 60 mesiacov odo dňa odovzdania diela. Žalovaný listom zo dňa 30. 09. 2014 považoval vytknutie vád diela žalobcom za neopodstatnené.

36. Ak nedôjde k odstráneniu vady (vád) v dohodnutej lehote (k čomu v predmetnom prípade nedošlo), má objednávateľ v zmysle § 655 ods. 2 OZ možnosť požadovať zrušenie zmluvy alebo primerané

zniženie ceny. Právo na zrušenie zmluvy pre vady je dané ako alternatíva k právu na zľavu z ceny, a teda možno voliť medzi uplatnením práva na zľavu z ceny alebo práva na zrušenie zmluvy (R 12/1989). Právo voľby medzi zľavou a zrušením zmluvy má vždy objednávateľ, avšak ak už jeden spôsob náhrady zvolil, nemôže ho dodatočne meniť.

37. Žalobca zľavu z ceny diela uplatnil u žalovaného písomnou predžalobnou výzvou zo dňa 12. 02. 2016, ako alternatívu k oprave vzniknutých závad. Tento jeho prejav vôle je nespochybniteľný a nespochybniteľnou je aj okolnosť, že tak urobil až v predžalobnej výzve označeného dátumu. Na rozdiel od rozhodnutia sp. zn. 6Cdo 78/2016, ktorým žalobca dôvodí v dovolaní, prejav vôle žalobcu bol jednoznačný, kým v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo 78/2016 bolo práve posúdenie prejavu vôle žalobkyne predmetom úvahy súdu (odvolacieho), ktorý výkladom a posúdením prejavu jej vôle vo výzve adresovanej žalovanému dospel k jednoznačnému záveru, že tento je nutné posúdiť ako mlčky vyjadrené zrušenie zmluvy, vzhľadom na ktorú skutočnosť mal odvolací súd za preukázané, že žalobkyňa uplatnila právo zo zodpovednosti za vady u žalovaného riadne a včas. Na rozdiel od uvedeného, prejav vôle žalobcu vykonaný v jeho predžalobnej výzve zo dňa 12. 02. 2016 je jednoznačný, a to uplatnenie zľavy z ceny diela. Z datovania predžalobnej výzvy je zrejmé, že nárok na zľavu uplatnil po uplynutí záručnej doby.

38. Uplatnenie práva zo zodpovednosti za vady opravy (či úpravy) v záručnej dobe, vyjadrené v ustanovení § 655 ods. 2 OZ, možno identifikovať ako formuláciu kogentnej povahy, od ktorej sa nemožno odchyliť, a teda záručná doba je tou okolnosťou, ktorá možnosť uplatnenia zodpovednostných práv časovo ohraničuje. Záručná doba je časový úsek, v ktorom je nutné vadu (vady) u zhotoviteľa uplatniť a v ktorom je nutné tiež uplatniť nároky zo zodpovednosti za vady; či ich objednávateľ uplatní jedným úkonom alebo osobitnými úkonmi (napr. v jednom či viacerých písomných podaniach), je na objednávateľovi a táto skutočnosť vplyv na včasnosť uplatnenia týchto nárokov nemá, podstatné je, aby vady, aj nároky zo zodpovednosti za vady, boli uplatnené v záručnej dobe. Dovolací súd k tvrdeniu v dovolaní, že z ustanovení OZ nevyplýva potreba ďalšej reklamácie už uplatnenej vady, pre úplnosť dodáva, že konajúce súdy vo svojich rozhodnutiach netvrdili, že by mal žalobca ktorúkoľvek z uplatnených väd opätovne reklamovať. Zamietnutie jeho žaloby odôvodňovali uplatnením zľavy z ceny diela po uplynutí záručnej doby.

39. Na základe vyššie uvedeného dovolací súd konštatuje, že v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo 78/2016 bolo rozhodovanie súdov založené na inom skutkovom základe, než je tu posudzovaná vec, naviac, zisťovanie obsahu prejavu vôle zmluvných strán (konkrétne žalobkyne v označenej právnej veci), nepredstavuje právnu otázku, ale otázku skutkovú. Prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. nemôže byť daná, ak je zamerané na riešenie skutkových, a nie právnych otázok (v podrobnostiach viď aj sp. zn. 1Obdo/47/2017, sp. zn. 4Obdo/45/2017 a sp. zn. 5Obdo/22/2017).

40. Dovolateľ v dovolaní označil rozhodnutie odvolacieho súdu i za zjavne rozporné s rozhodnutím Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29 Odo 1766/2000, vo vzťahu ku ktorému však dovolací súd uvádza, že predmetné rozhodnutie nie je v tejto veci použiteľné s akcentom na skutočnosť, že Civilný sporový poriadok viaže prípustnosť dovolania v ustanovení § 421 ods. 1 C. s. p. v písm. a/ a c/ výlučne na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR ako súdu dovolacieho; argumentácia inými rozhodnutiami ako rozhodnutiami dovolacieho súdu môže byť relevantná ako podporná argumentácia pri odôvodňovaní dovolania prípustného podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., avšak nemôže byť spôsobilá vyvolať dovolací prieskum právnych záverov odvolacieho súdu vo veciach, v ktorých dovolateľ odvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ (alebo písm. c/) C. s. p. V nadväznosti na uvedené dovolací súd dáva do pozornosti dovolateľa uznesenie sp. zn. 3Obdo 70/2016 zo dňa 30. 01. 2017, v ktorom uviedol, že dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., je viazaný na ustálenú rozhodovaciu prax najvyššieho súdu ako súdu dovolacieho a má sa ním zabezpečiť jednota uplatnenia právnej úpravy v rovnakých prípadoch, čím sa zvyšuje právna istota a subjektom práva sa umožňuje predvídať postup súdu, ktorý právna norma ukladá alebo predvída.

41. Dovolací súd pre úplnosť k časti dovolania žalobcu, v ktorej dôvodí nedostatočným odôvodnením napadnutého rozhodnutia v časti o potrebe uplatniť právo na primeranú zľavu v záručnej dobe, uvádza, že rozsudky oboch vo veci konajúcich súdov parametre zákonného odôvodnenia v zmysle § 220 ods. 2 C. s. p. spĺňajú, pretože v odôvodneniach svojich rozhodnutí zrozumiteľným spôsobom uviedli rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísali priebeh konania, stanoviská strán sporu, výsledky vykonaného dokazovania a správne citovali právne predpisy, ktoré aplikovali na prejednávajúcu vec a z ktorých vyvodili svoje závery.

42. So zreteľom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, má dovolací súd vo vzťahu k prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., za nepochybné, že dovolateľ dovolací dôvod nevymedzil spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 C. s. p., preto dovolanie podľa § 447 písm. f/ C. s. p., odmietol, a to bez toho, aby sa zaoberal otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

43. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

44. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.